

Sygn. akt I C 893/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Leszek Kawecki

Protokolant: Joanna Antoniszyn

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2015 roku w Dzierżoniowie

sprawy z powództwa E. O.

przeciwko (...) *Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.*

o zapłatę kwoty 4 259,59 zł

I/ zasądza od strony pozwanej (...) *Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.* na rzecz powódki *E. O.* kwotę

1 634,38zł (tysiąc sześćset trzydzieści cztery złote trzydzieści osiem groszy)

z odsetkami ustawowymi od dnia 18 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty;

II/ dalej idące powództwo oddała;

III/ zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę **501,75 zł** tytułem zwrotu części kosztów procesu;

IV/ nakazuje stronie pozwanej (...) *Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.* uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie kwotę **497,47 zł** tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych, nie obciążając powódki kosztami sądowymi od oddalonego powództwa.

Sygn. akt *I C 893/14*

UZASADNIENIE

Powódka *E. O.* wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) *Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.* kwoty 3 118,05 zł

z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, to jest od dnia 18 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu podała, że dnia 2 października 2012 r. doszło do zalania jej mieszkania z wyłącznej winy *P. S.*, zajmującego lokal w tej samej nieruchomości. W wyniku tego zdarzenia uszkodzeniu uległy sufit, dwie ściany, panele podłogowe w 2 pokojach i linoleum w przedpokoju, kuchnia oraz ściany i sufit łazienki

w kilku miejscach, a także telewizor, odtwarzacz CD, tapczany, pawlacz, tapety, panele ściennie i rzeczy osobiste, w tym obuwie. Dalej powódka podała, że posiada podpisaną polisę ubezpieczeniową (...), na podstawie której wystąpiła do pozwanego (...)

z roszczeniem odszkodowawczym. Ubezpieczyciel oszacował wartość powstałej szkody na kwotę 2 079,71 zł. Do chwili obecnej zaś wypłacono jej odszkodowanie w wysokości

3 428,52 zł, przy czym poniesione wydatki wyrażają się kwotą co najmniej 3 760,62 zł, co dokumentują załączone do pozwu rachunki i faktury. Dnia 30 marca 2013 r. miało zaś miejsce kolejne zdarzenie, polegające również na zalaniu lokalu przez tego samego sprawcę. Ubezpieczyciel jednak odmówił wypłaty świadczenia za jego skutki, argumentując swoją decyzję pokrywaniem się zakresu uszkodzeń, co zdaniem pozwanego (...) świadczy

o zaniechaniu przeprowadzenia niezbędnych napraw po poprzednim zalaniu i dokonaniu ponownego zgłoszenia stwierdzonych już uprzednio zmian jako nowego zdarzenia ubezpieczeniowego. Podniosła, że niezgodne z prawdą są twierdzenia, iż zakres uszkodzeń po zdarzeniu z dnia 30 marca 2013 r. jest tożsamy z tym, jaki stwierdzono w związku ze szkodą z dnia 2 października 2012 r. Skutki ingerencji wody, choć powstały w analogicznych częściach lokalu, są odmienne, co generuje po stronie ubezpieczyciela obowiązek wypłaty świadczenia, niezależne od podobnego charakteru poprzedniego zdarzenia. Wskazała

w kontekście powyższego, iż funkcją ubezpieczenia jest ochrona interesu poszkodowanego

w sensie zapewnienia zaspokojenia jego roszczeń odszkodowawczych przez ubezpieczyciela. Sposób ustalenia wysokości odszkodowania należnego poszkodowanemu w ubezpieczeniu majątkowym reguluje natomiast art. 824 § 1 k.c. Wykładnia tego przepisu powinna być dokonywana z uwzględnieniem celu instytucji ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, którym jest ochrona integralności stanu majątkowego ubezpieczonego. Przede wszystkim

o zakresie odpowiedzialności decyduje więc umowa ubezpieczenia, treść ogólnych warunków ubezpieczenia oraz przepisy Kodeksu cywilnego. Zgodnie bowiem z zasadą pełnej kompensaty poniesionej szkody (art. 361 § 2 k.c.) poszkodowany będzie mógł domagać się od podmiotu odpowiedzialnego (ubezpieczyciela) odszkodowania obejmującego wszystkie poniesione koszty prac naprawczych. Nie jest przy tym istotny fakt uprzedniej wypłaty świadczenia za podobną szkodę, skoro po tym fakcie powstał w jej mieniu nowy uszczerbek. Wskazała jednocześnie, iż za niezbędne koszty naprawy należy uznać takie koszty, które zostały poniesione w wyniku przywrócenia uszkodzonego przedmiotu do stanu jego technicznej używalności istniejącej przed wyrządzeniem szkody, przy zastosowaniu technologicznej metody odpowiadającej rodzajowi uszkodzeń. Kosztami natomiast ekonomicznie uzasadnionymi są koszty ustalone według cen, którymi posługuje się wybrany przez poszkodowanego podmiot dokonujący naprawy. Nie ma znaczenia fakt, że ceny stosowane przez wybrany podmiot odbiegają (są wyższe) od cen przeciętnych dla określonej kategorii usług naprawczych na rynku. Jeżeli nie kwestionuje się uprawnienia do wyboru przez poszkodowanego podmiotu mającego dokonać naprawy, miarodajne w tym zakresie powinny być ceny stosowane właśnie przez ten podmiot. Przyjęcie cen przeciętnych dla określenia wysokości przysługującego poszkodowanemu odszkodowania, niezależnie od samej metody ich wyliczenia, która może być zróżnicowana, nie kompensowałoby poniesionej przez poszkodowanego szkody, gdyby ceny przyjęte przez podmiot dokonujący naprawy były wyższe od przeciętnych (tak wyrok SN z 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03). W kwestii potrącenia zużycia elementów wyposażenia mieszkania Rzecznik Ubezpieczonych zdiagnozował, iż przyjęty model postępowania opiera się na takiej wykładni przepisów art. 363 § 1 k.c. w zw. z art. 361 § 2 k.c., która zakłada, iż w przypadku wyliczenia należnej poszkodowanemu kwoty odszkodowania należy stosować urealnienie cen nowych części zamiennych koniecznych do naprawy pojazdu (zniszczonych elementów pojazdu nie można naprawić), czyli uwzględnić tzw. potrącenie amortyzacyjne, które ma wynikać z różnicy między wartością nowych części koniecznych do naprawy a wartością wynikającą ze stopnia zużycia elementów dotychczasowych. W ocenie Rzecznika Ubezpieczonych przyjęcie a priori założenia o konieczności dokonywania pomniejszenia kwoty odszkodowania o współczynnik amortyzacji tylko z tej przyczyny, że uszkodzony element nie był nowy, jest błędne i brak jest podstaw prawnych, by obciążać poszkodowanego dodatkowymi obowiązkami, w tym poszukiwania na rynku odpowiednich części używanych, co musiałoby się wiązać

z koniecznością technicznej oceny ich przydatności do dalszego wykorzystywania. Powódka wskazała również, iż roszczenie o świadczenie należne od zakładu ubezpieczeń jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa zmierzająca

do przywrócenia uszkodzonemu mieniu poprzedniego stanu technicznego została dokonana (wyrok SN z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00) oraz czy poszkodowany w ogóle zamierza tą rzecz naprawić (wyrok SN

z dnia 7 sierpnia 2003 r., IV CKN 387/01; wyrok SA w Katowicach z dnia 17 marca 2004 r.,

I ACa 32/04). Odszkodowanie bowiem ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały

w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę, a uszczerbek ten istnieje od momentu wyrządzenia szkody do chwili wypłacenia przez zobowiązanego sumy pieniężnej odpowiadającej szkodzie ustalonej w sposób przewidziany prawem. Nie można przy tym zgodzić się z twierdzeniami pozwanego (...), iż uczynienie zadość roszczeniu prowadziłoby do nieuzasadnionego wzbogacenia po jej stronie, wbrew regulacji art. 824¹ § 1 k.c.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości

i zasądzenie od powódki na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Podniosła, że na zasadach określonych w OWU (...), ustalonych uchwałą Zarządu (...) SA nr (...) z dnia 16.09.2010 r., ze zmianami ustalonymi uchwałami Zarządu (...) SA nr (...) z dnia 14.10.2010 r. oraz nr (...) z dnia 8.11.2010 r., zawarła

z P. S. umowę ubezpieczenia z okresem ubezpieczenia od 23.11.2011 r. do 22.11.2012 r. (polisa (...)), którą następnie wznowiono na okres ubezpieczenia od 23.11.2012 r. do 22.11.2013 r. (polisa (...)), na zasadach zawartych w OWU (...), ustalonych uchwałą Zarządu (...) SA nr (...) z dnia 31.01.2012 r. Umowy te obejmowały ubezpieczenie lokalu mieszkalnego na os. (...) w D. oraz ubezpieczenie ryzyka OC w życiu prywatnym. Podała, że w dniu 04.10.2012 r. powódka zgłosiła jej szkodę, wskazując, że dnia 02.10.2012 r. doszło do zalania jej mieszkania wskutek przecieku z otwartych zaworów CO znajdujących się w lokalu piętro wyżej nr 45/13. Szkada otrzymała nr (...). Powódce wypłacono odszkodowanie wynoszące łącznie 4 398,52 zł, w tym decyzją z dnia 24.10.2012 r. kwotę 2 079,71 zł, decyzją z dnia 2.11.2012 r. kwotę 700 zł, decyzją z dnia 20.12.2012 r. kwotę 270 zł oraz decyzją z dnia 26.09.2013 r. kwotę 1 348,81 zł. Nieprawdziwe są więc twierdzenia pozwu, jakoby odszkodowanie wypłacono jedynie w wysokości 3 428,52 zł. Dalej strona pozwana podniosła, że zakres szkody ustalono w oparciu o dokonane w lokalu powódki oględziny, ekspertyzy sprzętu RTV oraz przedłożone przez powódkę faktury i rachunki. Powódka zgłosiła szkodę w sprzęcie TV, tj. telewizorze oraz odtwarzaczu DVD. Wykonane na zlecenie powódki ekspertyzy wskazują zaś, że uszkodzony wskutek zalania został jedynie telewizor grundig, nieprawdziwe natomiast były twierdzenia powódki, jakoby zalany został odtwarzacz DVD. Ekspertyza z dnia 22.11.2012 r. dotycząca odtwarzacza DVD marki (...) wykazała bowiem, że odtwarzacz nie nosi w ogóle śladów zalania i jest sprawny. Ekspertyza z dnia 15.11.2012 r. dotycząca odbiornika TV wykazała zaś, że uszkodzony model ma 29", a nie jak twierdziła powódka 32". Telewizor ten został zakupiony przez powódkę jako używany, dwa lata przed zalaniem. Nowy model uszkodzonego odbiornika TV powódki przedstawiał w dacie szkody cenę rynkową 550-600 zł, którego równowartość zwróciła, wypłacając powódce z tytułu szkody w tym sprzęcie odszkodowanie wynoszące 550 zł. Powódka bezzasadnie żąda też zapłaty 120 zł za załączone do pozwu rachunki ekspertyz, skoro pozwany (...) zwrócił ich koszt w całości. Z kolei przedłożone do pozwu faktury i rachunki dotyczące materiałów i prac remontowych strona pozwana uznała jak niżej:

- w całości zaspokojono żądanie powódki: z faktury nr (...) w kwocie 98 zł, z faktury nr (...) w kwocie 90,03 zł, z faktury FP (...) w kwocie 36,50 zł oraz z rachunku nr (...) w kwocie 1 727 zł;

- z faktury VAT (...) wystawionej na kwotę 773,39 zł uznano kwotę 657,38 zł, w czasie bowiem ponownych oględzin stwierdzono, że panele w pokoju zostały wymienione, zaś poprzednie panele były mocowane na kleju, uznano zatem do wymiany panele na całej powierzchni i przyjęto ich zużycie techniczne na 15 %;

- rachunek nr (...) wystawiony na kwotę 544 zł uznano w kwocie 522,25 zł, kwestionując pozycję nr 5, bowiem rachunek obejmował koszt usunięcia tapety z 32 m², gdy tymczasem tapeta była położona na powierzchni 27,65 m², zatem z kwoty 160 zł uznano 138,27 zł, zaś pozostałe pozycje uznano w całości;

- z faktury nr (...) wystawionej na kwotę 39,90 zł uznano kwotę 31,92 zł, zaś z faktury (...) wystawionej na kwotę 331,80 zł uznano kwotę 265,44 zł, albowiem wprawdzie uznano tapetowanie ściany w całym pokoju, pomniejszono jednak faktury o zużycie tapety

w wysokości 20 %, Wysokość odszkodowania wynikającego z powyższych faktur

i rachunków uznano więc w kwocie 3 428,52 zł. Ponad powyższe strona pozwana wypłaciła powódce 150 zł z tytułu stwierdzonego wskutek zalania zacieku na obiciu materiałowym jednoosobowej wersalki znajdującej się w pokoju oraz kwotę 150 zł z tytułu zacieku na płycie dolnej i górnej pawlacza w przedpokoju. W toku likwidacji powyższej szkody z dnia 02.10.2012 r. powódka ponownie zgłosiła szkodę, wskazując na ponowne zalanie jej lokalu

w dniu 30.03.2013 z lokalu położonego piętro wyżej nr 45/13, która otrzymała nr (...). Powódka dopiero po drugiej szkodzie rozpoczęła usuwanie skutków zarówno szkody z dnia 02.10.2012 r., jak i ostatniej. Zakres ponownego zalania pokrywał się

z nienaprawioną szkodą zgłoszoną wcześniej przez powódkę, po ponownym zgłoszeniu nie stwierdzono zaś rozszerzenia się już istniejącej szkody. Okoliczności te potwierdziły ustalenia pracownika pozwanego (...) w toku oględzin lokalu z dnia 05.04.2013 r. w ramach szkody nr (...). Remont lokalu powódki rozpoczął się dopiero w połowie 2013 r., na co również wskazują daty zakupu materiałów w fakturach i rachunkach załączonych do pozwu. Strona pozwana odmówiła więc przyjęcia odpowiedzialności za szkodę nr (...), którą w tym samym czasie likwidowała i wypłacała odszkodowanie pod nr. (...). Bezzasadnie zatem powódka żąda w pozwie ponownej zapłaty za należności wynikające z faktur, z których należności zwrócono jej. Powódka w pozwie przedstawiła, że wysokość szkody w jej lokalu określa łącznie 9 sztuk rachunków i faktur na kwotę łączną 3 760,62 zł. Ze wskazanych dokumentów strona pozwana zwróciła powódce należności w kwocie łącznej 3 548,52 zł. Powódka nie wskazuje, na jakiej podstawie domaga się ponownej zapłaty za zaspokojone już faktury i rachunki, ani w jaki sposób ustaliła wysokość żądania pozwu. Nie mają zastosowania w niniejszej sprawie argumenty

z cytowanych w pozwie orzeczeń SN, bowiem dotyczą innego ubezpieczenia, tj. obowiązkowego OC i ustawowego z dnia 22.05.2003 r., nie zaś występującego w niniejszej sprawie ubezpieczenia dobrowolnego regulowanego OWU. Ponadto wskazane w pozwie orzeczenia SN i stanowisko Rzecznika Ubezpieczonych dotyczą szkód komunikacyjnych

w pojazdach likwidowanych z polisy OC posiadacza pojazdu, nie zaś szkód w mieniu, likwidowanych dobrowolnym ubezpieczeniem OC w życiu prywatnym. Twierdzenie powódki, jakoby na podstawie istotnej w niniejszej sprawie umowy ubezpieczenia (...) można domagać się pokrycia wszystkich kosztów likwidacji szkody dowodzi, że nie odróżnia ona zakresu odpowiedzialności ubezpieczyciela wynikającej z mającej zastosowanie

w sprawie umowy dobrowolnego ubezpieczenia, od zakresu wynikającego z zasad odpowiedzialności przy ubezpieczeniach OC. Szkada w lokalu powódki została zlikwidowana zgodnie z zapisami wskazanych wyżej OWU. Definicja szkody znajduje się

w zapisie § 2 pkt 90 OWU i stanowi szkodę powstałą wskutek zniszczenia, utraty lub uszkodzenia mienia. Równocześnie, zgodnie z art. 824¹ k.c., suma pieniężna wypłacana przez zakład ubezpieczeń nie może być wyższa od poniesionej szkody, a za taką uważa się utratę bądź zmniejszenie wartości ubezpieczonego mienia. Wypłacone powódce odszkodowanie

w pełni rekompensuje szkodę zalania lokalu mieszkalnego powódki, zaś przedłożone rachunki faktury obejmują prace naprawcze i materiały do likwidacji szkody wynikłej

z zalania z obu zgłoszonych zdarzeń. Uwzględnienie żądania powódki prowadziłoby do dwukrotnego wypłacenia odszkodowania za usunięcie tych samych skutków szkody

i bezpodstawnego wzbogacenia poszkodowanej.

Na rozprawie w dniu 11 czerwca 2014 r. powódka ograniczyła żądanie pozwu do kwoty 1 700 zł, albowiem jeszcze przed wniesieniem pozwu do Sądu strona pozwana wypłaciła jej kwotę 1 348,81 zł, a kwota ta nie została ujęta przez sporządzającą pozew dla niej radcę prawną.

Po wydaniu opinii przez biegłego sądowego z zakresu budownictwa powódka

w piśmie procesowym z dnia 03 lutego 2015 r., w związku z ustaleniami zawartymi w tej opinii, rozszerzyła powództwo o kwotę 1 141,54 zł. Na uzasadnienie rozszerzenia żądania wskazała, że w pozwie wniosła o zasądzenie na jej rzecz kwoty 3 118,05 zł tytułem wypłaty odszkodowania od ubezpieczyciela za szkodę z dnia 2 października 2012 r., polegającą na zalaniu mieszkania należącego do niej. W odpowiedzi na pozew strona pozwana wskazała zaś, iż sumaryczna kwota wypłacona z tytułu ubezpieczenia wynosiła 4 398,52 zł, co obecnie przyznaje. Ponieważ jednak nie była w stanie samodzielnie ocenić rozmiarów poniesionej szkody oraz kwot niezbędnych do przywrócenia stanu poprzedniego, biegły sądowy z zakresu budownictwa ogólnego, kosztorysowania robót budowlanych i wyceny nieruchomości na zlecenie Sądu sporządził opinię dotyczącą zakresu i kosztu robót budowlanych, z której to opinii wynika, iż koszt robót zgodnie z załączonym kosztorysem wyniósł 8 658,11 zł. Ponieważ dotychczas otrzymała kwotę 4 398,52 zł, a w toku procesu domagała się wypłaty kwoty 3 118,05 zł, różnica między ustaloną kwotą zakresu niezbędnych robót budowlanych

a sumą wypłaconego i dochodzonego roszczenia to kwota 1 141,54 zł.

Z kolei strona pozwana w piśmie procesowym z dnia 09 lutego 2015 r. podniosła, że niezasadnie biegły uwzględnia w kosztorysie pozycje nr 13 i 14, albowiem wykładziny rulonowe nie zostały uszkodzone wskutek zalania z dnia 02.10.2012 r. Również wskazane

w kosztorysie pozycje nr 15 i 16 są niezasadne, bowiem okładzina pilśniowa ścian także nie została uszkodzona wskutek tej szkody. Ściany w przedpokoju również nie były uszkodzone wskutek zalania z dnia 02.10.2012 r., niezasadnie zatem kosztorys biegłego obejmuje pozycję 6. Wymienionych wyżej uszkodzeń powódka po zaistnieniu szkody z dnia 02.10.2012 r. nie zgłaszała. Przedłożony przez powódkę rachunek nr (...) obejmuje zaś prace malowania

i gruntowania jedynie sufitu w przedpokoju i nie zawiera żadnych prac związanych ze ścianami tego pomieszczenia. Strona pozwana zakwestionowała również następujące pozycje kosztorysu: poz. 10 – zasadnym jest przyjęcie zużycia technicznego w stosunku do tapet

20 %, poz. 12 – zasadnym jest przyjęcie zużycia technicznego paneli 15 %. Zakwestionowała również poz. 5 kosztorysu, bowiem zasadnym jest przyjęcie skasowania wykwitów do powierzchni 70.209 m² i zmniejszenie tej powierzchni w przedpokoju o 50 % oraz pozycję 7 kosztorysu z uwagi na zasadność przyjęcia do szkody 50 % powierzchni sufitu. Zgodnie

z oświadczeniem powódki pokój nie był odnowiony po pierwszym zalaniu. Zasadnym jest także z tej przyczyny zastosowanie wymienionych korekt. Jako dodatkowe wyjaśnienie zarzutów do opinii strona pozwana przedłożyła w załączeniu kosztorys szkody odzwierciedlający powyższe jej zastrzeżenia, wnosząc o dopuszczenie dowodu

z załączonego kosztorysu na okoliczność jego treści oraz pisemnej opinii uzupełniającej biegłego celem odniesienia się do zarzutów zgłoszonych niniejszym pismem.

Po wydaniu opinii uzupełniającej przez biegłego powódka w piśmie procesowym

z dnia 26 maja 2015 r. nie zgodziła się z tą opinią. Z kolei strona pozwana w piśmie procesowym z dnia 01 czerwca 2015 r. podniosła, że biegły sądowy ostatecznie oszacował wartość kosztorysową robót na kwotę brutto 5 062,90 zł. W toku likwidacji szkody powódce wypłacono odszkodowanie łącznie wynoszące 4 398,52 zł. Powódka zaś wskazała w pozwie, że wysokość szkody w jej lokalu określa łącznie 9 rachunków i faktur na kwotę łączną

3 760,62 zł, a następnie, po zarzutach, że domaga się pozwem zapłaty za koszty i wydatki, które zostały zaspokojone przez pozwanego (...), ograniczyła powództwo do kwoty

1 700 zł, a następnie je rozszerzyła o dalsze 1 141,54 zł. W świetle opinii uzupełniającej biegłego, wysokości wypłaconego dotychczas odszkodowania oraz wysokości szkody udokumentowanej przez powódkę, powództwo jest więc bezzasadne.

Na rozprawie w dniu 07 września 2015 r. powódka oświadczyła, że rozszerza powództwo o dalszą kwotę, wynikającą z różnicy między pierwotnie dochodzoną przez nią

w pozwie, tj. 3 118,05 zł, a kwotą do której ograniczyła powództwo na rozprawie w dniu

11 czerwca 2014 roku, tj. 1 700 zł, a więc o kwotę 1 418,05 zł. W piśmie procesowym z dnia 23 września 2015 r. strona pozwana, odnosząc się do złożonego na rozprawie w dniu 07.09.2015 r. ustnego oświadczenia powódki zarzuciła, że jest ono bezskuteczne i nie wywołuje żadnych skutków prawnych. Niezależnie od tego zauważyła, że wysokość doznanego przez powódkę uszczerbku majątkowego jest ograniczona do przedłożonych do sprawy faktur i rachunków, a powódka jednoznacznie wskazała, że prace remontowe w lokalu przeprowadzono po kosztach ujętych w tych dokumentach. Wysokość należnego powódce odszkodowania zamyka się więc w kwocie 4 398,52 zł, która w świetle faktur i rachunków obejmuje należność służącą naprawieniu szkody i którą strona pozwana powódce wypłaciła. Suma pieniężna wypłacana przez zakład ubezpieczeń nie może być bowiem wyższa od poniesionej szkody. Tym samym, po pierwsze, brak jest podstaw do przyjęcia, że należne powódce odszkodowanie to równowartość kosztów wynikających z opinii biegłego, po wtóre, bezpodstawne jest domaganie się przez powódkę ponownej zapłaty za szkodę, pomimo że pozwany (...) wypłacił na jej pokrycie odszkodowanie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 2 października 2012 r. doszło do zalania lokalu mieszkalnego położonego

w D. na os. (...), należącego do powódki E. O. i jej męża,

z wyłącznej winy P. S., zajmującego lokal w tej samej nieruchomości pod numerem 13. W wyniku tego zdarzenia uszkodzeniu uległy między innymi sufit, dwie ściany, panele podłogowe w 2 pokojach i linoleum w przedpokoju, kuchnia oraz ściany i sufit łazienki w kilku miejscach, a także telewizor, odtwarzacz CD, tapczany, pawlacz, tapety, panele ściennie i rzeczy osobiste.

Na zasadach określonych w OWU (...), ustalonych uchwałą Zarządu (...) SA nr (...) z dnia 16.09.2010 r., ze zmianami ustalonymi uchwałami Zarządu (...) SA nr (...) z dnia 14.10.2010 r. oraz nr (...) z dnia 8.11.2010 r., strona pozwana (...) SA z siedzibą w W. zawarła natomiast

z P. S. umowę ubezpieczenia z okresem ubezpieczenia od 23.11.2011 r. do 22.11.2012 r. (polisa (...)), którą następnie wznowiono na okres ubezpieczenia od 23.11.2012 r. do 22.11.2013 r. (polisa (...)), na zasadach zawartych w OWU (...), ustalonych uchwałą Zarządu (...) SA nr (...) z dnia 31.01.2012 r. Umowy te obejmowały ubezpieczenie lokalu mieszkalnego na os. (...) w D. oraz ubezpieczenie ryzyka OC w życiu prywatnym.

W dniu 04.10.2012 r. powódka zgłosiła stronie pozwanej powyższą szkodę,

wskazując, że dnia 02.10.2012 r. doszło do zalania jej mieszkania wskutek przecieku

z otwartych zaworów c.o. znajdujących się w lokalu piętro wyżej. Szkada otrzymała numer (...).

Dowód: Ogólne warunki ubezpieczenia (...), ustalone uchwałą Zarządu (...) SA nr (...) z dnia 16 września 2010 r. ze zmianami ustalonymi uchwałą nr UZ/382/2010

z dnia 14 października 2010 r. i uchwałą nr (...) z dnia 08 listopada 2010 roku oraz Ogólne warunki ubezpieczenia (...), uchwalone uchwałą (...) (...) SANr (...) z dnia 31 stycznia 2012 r., wydruki pokrycia ubezpieczeniowego (...)

i (...) – w aktach szkody strony pozwanej nr (...).

Dnia 30 marca 2013 r. miało zaś miejsce kolejne zdarzenie, polegające również na zalaniu lokalu mieszkalnego przez tego samego sprawcę. Pozwany ubezpieczyciel jednak odmówił wypłaty świadczenia za jego skutki, argumentując swoją decyzję pokrywaniem się zakresu uszkodzeń, co, zdaniem pozwanego (...), świadczy o zaniechaniu przeprowadzenia niezbędnych napraw po poprzednim zalaniu i dokonaniu ponownego zgłoszenia stwierdzonych już uprzednio zmian jako nowego zdarzenia ubezpieczeniowego. Szkoda ta otrzymała numer (...).

Powódka dopiero po drugiej szkodzie rozpoczęła usuwanie skutków zarówno szkody

z dnia 02.10.2012 r., jak i tej ostatniej. Zakres ponownego zalania w zasadzie pokrywał się

z nienaprawioną szkodą zgłoszoną wcześniej przez powódkę, po ponownym zgłoszeniu nie stwierdzono zaś rozszerzenia się już istniejącej szkody. Okoliczności te potwierdziły ustalenia pracownika pozwanego (...) w toku oględzin lokalu z dnia 05.04.2013 r., w ramach szkody nr (...).

Dowód: rachunki nr (...) z dnia 15 listopada 2012 r., nr (...) z dnia 14 sierpnia

2013 r. i nr (...) z dnia 14 sierpnia 2013 r. oraz faktury VAT nr (...) z dnia

09 stycznia 2013 r., nr (...) z dnia 04 lutego 2013 r., nr OF/259/ (...)/13 i nr

OF/259/ (...)/13 z dnia 12 kwietnia 2013 r., nr (...) z dnia 24 lipca 2013 r.,

nr (...) z dnia 30 lipca 2013 r. i nr (...) z dnia 30 lipca 2013 r.; akt szkody

strony pozwanej nr (...) i (...); zeznania świadka J. M..

Powódce wypłacono odszkodowanie wynoszące łącznie 4 398,52 zł, w tym decyzją

z dnia 24.10.2012 r. kwotę 2 079,71 zł, decyzją z dnia 2.11.2012 r. kwotę 700 zł, decyzją

z dnia 20.12.2012 r. kwotę 270 zł oraz decyzją z dnia 26.09.2013 r. kwotę 1 348,81 zł. Zakres szkody ustalono w oparciu o dokonane w lokalu mieszkalnym powódki oględziny, ekspertyzy sprzętu RTV oraz przedłożone przez powódkę faktury i rachunki. Powódka zgłosiła między innymi szkodę w sprzęcie TV, tj. telewizorze i odtwarzaczu DVD. Wykonane na zlecenie powódki ekspertyzy wykazały zaś, że uszkodzony wskutek zalania został jedynie telewizor grundig, natomiast ekspertyza z dnia 22.11.2012 r. dotycząca odtwarzacza DVD marki (...) wykazała, że odtwarzacz nie nosi w ogóle śladów zalania i jest sprawny. Ekspertyza z dnia 15.11.2012 r. dotycząca odbiornika TV wykazała z kolei, że uszkodzony model ma 29", a nie jak twierdziła powódka 32". Telewizor został przy tym zakupiony przez powódkę jako używany, dwa lata przed zalaniem. Nowy model uszkodzonego odbiornika TV powódki przedstawiał w dacie szkody cenę rynkową 550-600 zł, której równowartość strona pozwana zwróciła, wypłacając powódce z tytułu szkody w tym sprzęcie odszkodowanie wynoszące 550 zł. Zwróciła również powódce koszty obu ekspertyz w wysokości 120 zł.

Z kolei z przedłożonych przez powódkę faktur VAT i rachunków dotyczących zakupu materiałów i kosztów prac remontowych strona pozwana w całości zaspokoiła żądanie powódki: z faktury nr (...) w kwocie 98 zł, z faktury nr (...) w kwocie 90,03 zł, z faktury (...) w kwocie 36,50 zł oraz z rachunku nr (...) w kwocie

1 727 zł. Z faktury VAT nr (...) wystawionej na kwotę 773,39 zł uznała kwotę 657,38 zł, w czasie bowiem ponownych oględzin lokalu stwierdzono, że panele w pokoju zostały wymienione, zaś poprzednie panele były mocowane na kleju, uznano zatem do wymiany panele na całej powierzchni i przyjęto ich zużycie techniczne na 15 %. Z kolei rachunek nr (...) wystawiony na kwotę 544 zł uznała w kwocie 522,25 zł, kwestionując pozycję nr 5, bowiem obejmował on

koszt usunięcia tapety z 32 m², gdy tymczasem tapeta była położona na powierzchni 27,65 m², a zatem z kwoty 160 zł uwzględniono 138,27 zł. Z faktury nr (...) wystawionej na kwotę 39,90 zł uznała kwotę 31,92 zł, zaś z faktury nr (...) wystawionej na kwotę 331,80 zł uznała kwotę 265,44 zł, albowiem wprawdzie uwzględniono tapetowanie ściany w całym pokoju, pomniejszono jednak fakturę o zużycie tapety w wysokości 20 %. Wysokość odszkodowania wynikającego z powyższych faktur VAT i rachunków uznano więc w kwocie 3 428,52 zł. Ponadto strona pozwana wypłaciła

powódce 150 zł z tytułu stwierdzonego wskutek zalania zacieku na obiciu materiałowym

wersalki znajdującej się w pokoju oraz kwotę 150 zł z tytułu zacieku na płycie dolnej i górnej

pawlacza w przedpokoju.

Dowód: wskazane wyżej rachunki i faktury VAT, decyzje strony pozwanej z dnia 26 września 2013 r., 24 października 2012 r. i 02 listopada 2012 r. – w aktach szkody strony pozwanej nr (...); przesłuchanie powódki.

W wyniku zalania mieszkania powódki w dniu 02.10.2012 r. zniszczeniu uległy: część tynków ścian i sufitów w 2 pokojach, przedpokoju, łazience i kuchni, tapety na ścianach

w małym pokoju. Zniszczeniu uległy też panele podłogowe w dużym pokoju, wykładzina lentex w pokoju małym i przedpokoju, pawlacz w przedpokoju. Po rozebraniu paneli ściennych w przedpokoju na ścianach widoczna była pleśń i grzyb. W dniu 08.01.2015 r. biegły sądowy przeprowadził oględziny lokalu oraz ustalił szczegółowy zakres robót remontowych. Zakres robót polegający na odtworzeniu elementów lokalu obejmuje zaś następujące roboty budowlane:

- osuszanie pomieszczeń,
- mycie drzwi, mycie posadzek, zabezpieczenie podłóg folią,
- skasowanie wykwitów na ścianach i sufitach,
- odgrzybianie tynków ścian w przedpokoju, wymianę boazerii w przedpokoju,
- malowanie ścian i sufitów farbą emulsyjną,
- zerwanie tapet i ułożenie nowych tapet w pokoju małym,
- rozebranie posadzki z paneli i ułożenie nowej posadzki z paneli w pokoju dużym,
- zerwanie posadzki z (...) i ułożenie nowej posadzki z (...) przedpokoju i pokoju małym,
- demontaż i montaż pawlacza w przedpokoju.

Szczegółowy zakres robót został podany w dołączonym do opinii biegłego kosztorysie budowlanym. Koszt robót na podstawie załączonego kosztorysu wynosi zaś kwotę 8 658,11 zł. Zakres robót określony w kosztorysie jest to zakres robót, które powinno się wykonać

w celu odtworzenia lokalu do stanu przed zalaniem mieszkania. Kosztorys został wykonany

na poziomie cen III kwartału 2012 r.

Dowód: opinia pisemna biegłego sądowego z zakresu budownictwa R. M.

z dnia 12 stycznia 2015 r.

Strona pozwana zakwestionowała zasadność uwzględnienia w opinii i kosztorysie

z dnia 12.01.2015 r. ujęcie pozycji nr 13,14,15,16, 6 oraz 50 % obmiaru z poz. 7. Dołączyła kosztorys szkody określający zakres szkody w lokalu powódki i wysokość szkody ustalonej przez ubezpieczyciela na kwotę 4 735,12 zł brutto.

W kosztorysie uzupełniającym biegły uwzględnił wyżej wymienione uwagi. Wskazał, że w załączonym przez stronę pozwaną kosztorysie w poz. 5 występuje obmiar 70,209 m²,

niezasadnie pozwany (...) kwestionuje swoje ustalenia i wnioskuje o zmniejszenie tej powierzchni w przedpokoju o 50 %. Z ogólnych warunków ubezpieczenia (...) nie wynika natomiast, że należy uwzględnić zużycie techniczne. Tak więc wybrane potrącenia z pozycji podanych przez pozwanego (...): poz. 10 (zużycie tapet 20 %) oraz poz. 12 (zużycie paneli podłogowych 15 %) jest niezasadne.

Koszt robót na podstawie załączonego kosztorysu uzupełniającego wynosi kwotę

5 062,90 zł. Biegły podtrzymał swoje ustalenia zawarte w opinii z dnia 12.01.2015 r.

O zakresie robót świadczy protokół z czynności biegłego sądowego z dnia 08.01.2015 r., przy czym zagrzybienie, które powstało za panelami ściennymi, w dniu zalania było niewidoczne.

Dowód: kosztorys szkody strony pozwanej, pisemna opinia uzupełniająca biegłego sądowego

z zakresu budownictwa R. M. z dnia 08 maja 2015 r.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo jest częściowo zasadne.

W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości, że dnia 2 października 2012 r. doszło do zalania lokalu mieszkalnego położonego w D. na os. (...), należącego do powódki E. O. i jej męża, z wyłącznej winy P. S., zajmującego lokal w tej samej nieruchomości pod numerem 13 oraz to, że dnia 30 marca 2013 r. miało miejsce kolejne zdarzenie, polegające również na zalaniu lokalu mieszkalnego powódki i jej męża przez tego samego sprawcę. Bezsporne było również to, że strona pozwana (...) SA z siedzibą w W. zawarła z P. S. umowę ubezpieczenia lokalu mieszkalnego na os. (...)

w D. oraz ubezpieczenia ryzyka OC w życiu prywatnym, z okresem ubezpieczenia od 23.11.2011 r. do 22.11.2012 r., na zasadach zawartych w Ogólnych warunkach ubezpieczenia (...), ustalonych uchwałą Zarządu (...) SA nr (...) z dnia 16.09.2010 r., ze zmianami ustalonymi uchwałami Zarządu (...) SA nr (...) z dnia 14.10.2010 r. oraz nr (...) z dnia 8.11.2010 r., którą następnie wznowiono na okres ubezpieczenia od 23.11.2012 r. do 22.11.2013 r., na zasadach zawartych w Ogólnych warunkach ubezpieczenia (...), ustalonych uchwałą Zarządu (...) SA nr (...) z dnia 31.01.2012 r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, należne powódce odszkodowanie należało ustalić właśnie według zasad zawartych w powyższych Ogólnych warunkach ubezpieczenia, przy uwzględnieniu, że powódka w istocie zgodziła się z odmową wypłaty przez stronę pozwaną odszkodowania za zdarzenie z dnia 30.03.2013 r. Przechodząc do analizy zasadności roszczenia powódki należy na wstępie wskazać, że nie ma różnic pojęciowych pomiędzy szkodą w rozumieniu przepisów prawa ubezpieczonego a ogólnymi przepisami prawa zobowiązaniowego, gdyż w obu przypadkach chodzi bądź to o utratę lub zmniejszenie aktywów, bądź też o powstanie lub zwiększenie pasywów osoby poszkodowanej. Ze względu jednak na to, że w prawie ubezpieczeniowym mamy do czynienia z przejęciem przez zakład ubezpieczeń ciężaru wyrównania ściśle określonej szkody na zasadach wskazanych

w warunkach ubezpieczenia, a nie z naprawieniem przez sprawcę szkody doznanej przez poszkodowanego, zachodzą tu pewne rozbieżności, w szczególności wtedy, gdy chodzi

o zakres szkody podlegającej naprawie. Ta pojęciowa identyczność szkody w prawie ubezpieczeniowym lub ogólnych przepisach prawa zobowiązań powoduje, że ustalając

w kontekście konkretnego ubezpieczenia szkody można się kierować zasadami ogólnymi prawa odszkodowawczego. Jaki rodzaj szkody jest pokrywany przez danego ubezpieczyciela oraz w jakich granicach podlegają one wyrównaniu przez odszkodowanie ubezpieczeniowe zależy jednak tylko od postanowień warunków danego ubezpieczenia. Z reguły warunki ubezpieczenia przewidują szereg ograniczeń w wysokości odszkodowania, które powodują, że odszkodowanie ubezpieczeniowe jest przeważnie niższe od odszkodowania pozaubezpieczeniowego. Jeśli jednak chodzi o ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej, to ogólne warunki tego ubezpieczenia wprawdzie zawierają postanowienia dotyczące sposobu ustalenia wysokości szkody i modyfikują one ogólne zasady ustalenia szkody określonej przepisami prawa cywilnego, jednak świadczenie z tytułu takiej umowy powinno być ustalane nie według zasad przyjętych w ramach stosunku ubezpieczeniowego nawiązanego przez strony tej umowy, ale według zasad ogólnych prawa cywilnego. W przypadku bowiem tych ostatnich umów ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkody ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony.

Słusznie zauważa strona pozwana, czego ostatecznie powódka nie kwestionowała, że powódce wypłacono odszkodowanie wynoszące łącznie 4 398,52 zł, przy czym zakres szkody ustalono w oparciu o dokonane oględziny lokalu powódki, ekspertyzy sprzętu RTV oraz przedłożone przez powódkę faktury VAT i rachunki. Pozwany (...) wypłacił więc między innymi powódce z tytułu szkody w sprzęcie RTV odszkodowanie wynoszące 550 zł. Zwrócił również powódce koszty ekspertyz telewizora i odtwarzacza DVD w łącznej wysokości 120 zł. Ponadto wypłacił powódce 150 zł z tytułu stwierdzonego wskutek zalania zacieku na obiciu materiałowym wersalki znajdującej się w pokoju oraz kwotę 150 zł z tytułu zacieku na płycie dolnej i górnej pawlacza w przedpokoju. Wątpliwości dotyczyły natomiast kosztów zakupu materiałów budowlanych i prac remontowych lokalu powódki, albowiem strona pozwana w całości uznała żądanie powódki: z faktury nr (...) w kwocie 98 zł,

z faktury nr (...) w kwocie 90,03 zł, z faktury (...) w kwocie 36,50 zł oraz z rachunku nr (...) w kwocie 1 727 zł. Z faktury VAT nr (...) wystawionej na kwotę 773,39 zł uznała kwotę 657,38 zł, w czasie bowiem ponownych oględzin lokalu stwierdzono, że panele w pokoju zostały wymienione, zaś poprzednie panele były mocowane na kleju, uznano zatem do wymiany panele na całej powierzchni i przyjęto ich zużycie techniczne na 15 %. Z kolei rachunek nr (...) wystawiony na kwotę 544 zł uznała

w kwocie 522,25 zł, kwestionując pozycję nr 5, bowiem obejmował on koszt usunięcia tapety z 32 m², gdy tymczasem tapeta była położona na powierzchni 27,65 m², a zatem

z kwoty 160 zł uwzględniono 138,27 zł. Z faktury nr (...) wystawionej na kwotę 39,90 zł uznała kwotę 31,92 zł, zaś z faktury nr (...) wystawionej na kwotę 331,80 zł uznała kwotę 265,44 zł, albowiem wprawdzie uwzględniono tapetowanie ściany w całym pokoju, pomniejszono jednak fakturę o zużycie tapety w wysokości 20 %. Wysokość odszkodowania wynikającego z powyższych faktur VAT i rachunków uznała więc w kwocie

3 428,52 zł, gdy łączna kwota wynikająca z tych faktur i rachunków wynosiła 3 640,62 zł.

Należy zgodzić się jednak ze stanowiskiem biegłego sądowego R. M., że z Ogólnych warunków ubezpieczenia (...) nie wynika, iż należy uwzględnić w wypłaconym odszkodowaniu zużycie techniczne, tak więc dokonane przez stronę pozwaną potrącenia z tytułu zużycia tapet (20 %) i z tytułu zużycia paneli podłogowych (15 %) nie było zasadne. To uzasadnia z kolei powiększenie należnego powódce odszkodowania co najmniej o kwotę 212,10 zł (3 640,62 zł – 3 428,52 zł). Ponadto w odszkodowaniu tym należy uwzględnić pełny koszt robót budowlanych, wyliczony przez biegłego sądowego na podstawie załączonego kosztorysu uzupełniającego na kwotę 5 062,90 zł. Sąd oparł się w tym względzie na opinii biegłego, ale miał też na względzie kosztorys przedłożony przez stronę pozwaną, który opiewał na kwotę 4 735,12 zł, a więc wyższą niż wypłacone powódce świadczenie. Strona pozwana zresztą ostatecznie nie wniosła zastrzeżeń do opinii uzupełniającej biegłego. O zakresie robót koniecznych do wykonania przez powódkę świadczy

zaś protokół z czynności biegłego sądowego z dnia 08.01.2015 r., przy czym biegły sądowy wskazał, że zagrzybienie, które powstało za panelami ściennymi w dniu zalania było niewidoczne. W tej sytuacji, niezależnie od poniesionych faktycznie przez powódkę wydatków na zakup materiałów potrzebnych do remontu lokalu, jak

i kosztów prac remontowych, należne powódce odszkodowanie winno wynieść wyliczoną przez biegłego kwotę 5 062,90 zł, a wraz z kosztami ekspertyz technicznych (120 zł) oraz odszkodowaniem za telewizor (550 zł), wersalkę (150 zł) i pawlacz (150 zł) – kwotę 6 032,90 zł. Ponieważ zaś strona pozwana wypłaciła dotychczas powódce kwotę 4 398,52 zł, należało zasądzić na jej rzecz dodatkową kwotę 1 634,38 zł. Natomiast dalej zaś idące powództwo Sąd oddalił jako nieznajdujące uzasadnienia w zebranych materiale dowodowym.

Powódka wystąpiła również z żądaniem zasądzenia odsetek ustawowych od należności głównej od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Podstawą prawną sformułowania takiego żądania stanowią przepisy artykułu 481 k.c. Z przepisu § 1 tego artykułu wynika bowiem, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Odsetki za opóźnienie należą się więc zarówno bez względu na szkodę poniesioną przez wierzyciela, jak i zawinienie okoliczności opóźnienia przez dłużnika. Należy przy tym wskazać, że w świetle przepisów ustawy dłużnik opóźnia się z wykonaniem zobowiązania, gdy nie spełnia świadczenia w terminie oznaczonym w sposób dostateczny lub wynikający z właściwości zobowiązania. W przypadku zobowiązań terminowych, jeżeli dłużnik nie realizuje w terminie swych obowiązków wynikających z treści zobowiązania, opóźnia się ze spełnieniem świadczenia, w takim przypadku data wymagalności roszczenia stanowi jednocześnie datę, od której dłużnik opóźnia się ze świadczeniem. Z mocy przepisów artykułu 481 k.c. uzasadnia to roszczenie o odsetki. W przypadku swoich zobowiązań bezterminowych opóźnienie nastąpi dopiero w przypadku niedostosowania się do wezwania wierzyciela żądającego spełnienia świadczenia, chyba że obowiązek jego spełnienia wynika

z właściwości zobowiązania. Na koniec należy wskazać, że na mocy przepisu artykułu 481 § 2 zdanie pierwsze k.c. w sytuacji, gdy stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona należą się odsetki ustawowe.

Powódka zażądała zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty odszkodowania liczonych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, które to żądanie należało uwzględnić

w całości od zasądzanego świadczenia głównego, mając na względzie datę zgłoszenia szkody.

Z powyższych względów, na podstawie wskazanych przepisów, Sąd orzekł jak

w punktach I i II wyroku.

Zgodnie zaś z przepisem art. 98 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu prowadzonego przez stronę osobiście zalicza się poniesione przez nią koszty sądowe, koszty przejazdów do sądu oraz równowartość zarobku utraconego wskutek stawiennictwa

w sądzie. W świetle tego przepisu, na koszty procesu poniesione przez powódkę składała się tylko opłata od pozwu w kwocie 158 zł. Zgodnie z kolei z przepisami art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone

w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa stron. W świetle tych przepisów na koszty procesu poniesione przez stronę pozwaną składały się: wynagrodzenie radcy prawnego

w kwocie 600 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł i wydatki na poczet wynagrodzeń biegłych w kwocie 295,50 zł, co daje łącznie kwotę 912,50 zł. Według zaś przepisu art. 100 zdanie pierwsze k.p.c., w razie

częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Taka też sytuacja zaistniała

w niniejszej sprawie, gdyż powódka wygrała proces w 38,37 %, zaś strona pozwana

w pozostałej części, czyli w 61,63 %. Oznacza to, że powódce należy się od strony pozwanej zwrot kosztów procesu w kwocie 60,62 zł (158 zł x 38,37 %), natomiast stronie pozwanej od powódki zwrot takich kosztów w kwocie 562,37 zł (912,50 zł x 61,63 %). Po wzajemnym rozliczeniu tych kosztów powódka winna zatem zapłacić na rzecz strony pozwanej kwotę 501,75 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu (562,37 zł – 60,62 zł).

Z tych względów, w oparciu o cytowane przepisy, orzeczono jak w punkcie III wyroku.

Orzeczenie o kosztach sądowych (punkt IV wyroku) oparto natomiast na przepisach art. 113 ust. 1 i 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z powołanym przepisem art.100 zdanie pierwsze k.p.c. Zgodnie z przepisem art. 113 ust. 1 powołanej wyżej ustawy, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu, a więc w tym przypadku przepisu art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. W związku z tym Sąd nakazał stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie kwotę 497,47 zł tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych na które złożyły się: brakująca część opłaty sądowej od pozwu w kwocie 155 zł (213 zł – 158 zł) i wynagrodzenie biegłego w kwocie 1 241,51 zł, co daje łącznie kwotę 1 296,51 zł. Przepisy ust. 4 art. 113 ustawy o kosztach sądowych

w sprawach cywilnych umożliwiają z kolei odstąpienie od obciążenia kosztami sądowymi

w wypadkach szczególnie uzasadnionych, co Sąd przyjął odnośnie kosztów od oddalonej części powództwa, mając na uwadze charakter sprawy i sytuację materialną powódki.